

- ◌ clau
- * espit
- ⊗ pont de roca

PARET DE LA RUFA
Rodamons dels Bosc (V+ 270m)
Primera:
Marcel Millet (febrer de 2009)
Material:
10 cintes exprés, joc de friends i/o tascons.

A la banda est de la Roca Narieda s'aixequen una sèrie de parets més o menys definides, vegetals com el mateix vessant sud d'aquesta, però amb una roca que s'intueix a estones igual de bona. La *Rodamons del Bosc* s'enfila per l'anomenada Paret de la Rufa, oferint una ruta d'essència clàssica, que cerca el més lògic, deixant algun tram prou bonic i demostrant que no cal expansionar gaire per aconseguir un itinerari pràcticament equipat.

- Via: Rodamons dels Bosc
- Zona: Paret de la Rufa
- Dificultat: V+ (D+)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 270 metres
- Grau d'exposició: Mitjà/alt
- Grau de compromís: Mitjà/alt
- Equipament: Via pràcticament equipada amb espits, claus i ponts de roca
- Material: 10 cintes exprés, joc de friends i/o tascons; alguna baga savinera
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Anant per la C-14 en direcció Andorra, un cop passat Coll de Nargó, creuem el Segre pel pont d'Espia agafant la carretera L-401 direcció Alinyà i Sant Llorenç. Seguim per la carretera fins trobar un desviament a mà esquerra direcció Canelles. Continuem per aquesta carretera fins a trobar un aparcament a mà esquerra. Des del parking veiem en primer terme una casa de pagès abandonada i al fons la cara sud de la Narieda. Seguim a peu en direcció a la casa i un cop creuem el riu de Canelles continuem cap a l'est (fites). Seguim les fites fins que ens endinsem al bosc i amb intuïció fins a la tartera que puja cap a la paret, al final d'aquesta grimpem per unes plaques fàcils (II) una vintena de metres fins un petit replà on hi ha unal alzina i un metre més amunt un pont de roca. 40 minuts.

L1(IV)

La R-0 la muntem aprofitant l'alzina. Ens enfilem per uns ressalts amb algun pas una mica més difícil fins atènyer la primera reunió, sota un diedre característic. 30 metres, 4 ponts de roca.

L2(V)

Sortim de la reunió i anem a buscar un bon forat on el Camalot del #1 queda a caldo i ens protegeix el pas fins arribar a l'espit. Continuem en tendència a l'esquerra fins arribar a una mena de diedre fàcil que podem anar protegint al gust. Arribem a una petita lleixa i continuem per una placa ratllada per una fissura perfecta on hi podem emplaçar algun friend o tascó. Un cop arribem a un nou relleix marxem a l'esquerra per evitar un sostre i enfilem un curt diedre que ens mena a la segona reunió. 50 metres, 2 espits i una savina amb baga.

L3(V)

Anem a buscar unes plaques inclinades just davant la reunió. La roca hi és molt bona i l'escalada agrada. A mig llarg arribem a una petita feixa, un cop superada seguim per terreny vertical fins la reunió, també força còmoda. 50 metres, 2 espits i 2 claus.

L4(V-)

Sortim de la reunió per terreny terrós fins que la paret es va posant vertical. Iniciem aleshores un llarg i bonic flanqueig, molt ben protegit a base de pitons i alguna baga savinera fins arribar a la quarta reunió. 40 metres, una savina amb baga i 3 claus.

L5(V+)

Sortim per l'esquerra de la reunió i encarem un curt tram vertical, molt ben protegit, que ens deixa al peu d'un bonic diedre. Continuem pel diedre uns metres fins que podem sortir a la placa i amb uns elegants passos d'adherència superem el pas clau del llarg. Continuem més o menys cap a l'esquerra fins atènyer la següent reunió. 40 metres, un clau, un espit i 3 ponts de roca.

L6(IV+)

Enfilem una placa vertical i absolutament farcida de fissures i forats, que ens fan escalar decidits. Al cap d'uns metres la paret es va tombant fins arribar a la sisena reunió, d'un espit i un clau amb el forat molt petit; la reunió es pot reforçar fàcilment amb friends. 30 metres, un clau i 4 ponts de roca.

L7(III)

Tirada de tràmit que ens permet sortir de la paret.

Descens:

Des del final de la via anem a buscar al cim i marxem en direcció oest fins atènyer el coll des d'on es fa el descens de les vies de la Narieda. El descens es troba molt ben equipat amb cordes fixes, totes elles col·locades sense expansionar ni un sol cop.

El que més m'ha agradat:

- Via molt assequible, ideal per iniciar-se en vies de tall més clàssic, donat que l'auto-protecció és molt senzilla.
- Totes les reunions són molt còmodes.
- Amb molt poques expansions l'aperturista ha aconseguit una via pràcticament equipada, aprofitant les grans possibilitats que ofereix aquest rocam.

El que no m'ha agradat tant:

- Inevitablement discontinua.